

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.L. 2018-09-03 SKUNDO**

2018 m. lapkričio 6 . Nr. S-193 (7-174/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant
mokesčių mokėtojo atstovams

Ramutei Matkevičienei

mokesčių administratoriaus atstovui

D.L.
K.U.
S.A.

2018 m. spalio 9 d. posėdyje išnagrinėjusi A.L. (toliau – Pareiškėjas, A. L.) 2018-09-03 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-08-14 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5)FR0682-271, n u s t a t ė:

Dėl pajamų natūra.

Patikrinimo metu Pareiškėjas Inspekcijai pateikė 6 sutarčių, sudarytų su Rusijos Federacijos piliečiais, kopijas, pagal kurias 2012 m. Pareiškėjas iš jų gavo ir grąžino jiems grynus pinigus. Gautos ir grąžintos pinigines lėšas įvertintos pagal Lietuvos Banko skelbiamą dienos valiutų kursą.

Pareiškėjo pateiktuose grynųjų pinigų perdavimo dokumentuose nurodyta, kad Rusijos Federacijos piliečiai suteikė Pareiškėjui paskolas be palūkanų. Pareiškėjas 2018-03-30 pateiktame paaiškinime teigia, kad suteiktos paskolos nebuvo tikslinės, todėl pasiskolintos pinigines lėšas grąžintos grynais pinigais. Pareiškėjas 2018-03-08 pateiktame paaiškinime teigia, kad pinigines lėšas gautas pagal minėtus paskolos raštelius panaudojo 2012 m. kaip UAB „B“ atskaitingas asmuo, įsigydamas naudotus lengvuosius automobilius.

Patikrinimo metu taip pat nustatyta, kad A.P. 2012-05-01 „Paprastu vekseliu“ Pareiškėjui grynais pinigais, be palūkanų, suteikė 150000 Lt paskolą. Atlikus A. P. operatyvų

patikrinimą, nustatyta, kad A. P. turėjo grynųjų piniginių lėšų suteikti 150000 Lt paskolą. Paskola gražinta grynais pinigais 2014-01-07 pagal 2012-05-01 „Paprastąjį vekselį“. Pareiškėjas už 2012 m. yra pateikęs „Nuolatinio Lietuvos gyventojų panešimą apie sudarytus sandorius“, kurioje nurodė A. P. suteiktą paskolą.

Patikrinimo metu padaryta išvada, kad Pareiškėjas, nemokėdamas palūkanų už gautas paskolas, gavo naudą, t. y. pajamas natūra, kurios priskiriamos pajamoms, apmokestinamoms pagal 2002-07-02 Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 6 straipsnio 1 dalies nuostatas, taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą. Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas nedeklaravo už 2012 m. nedeklaravo 10795,74 Lt pajamų natūra ir už 2013 m. nedeklaravo 11059,50 Lt pajamų natūra.

Dėl pajamų ir išlaidų už 2012-2013 m. vertinimo ir GPM apskaičiavimo pagal MAĮ 70 straipsnį.

Inspekcija patikrinimo metu atliko banko sąskaitų išrašų, Inspekcijos duomenų bazėse turimų duomenų, mokesčių mokėtojo pateiktų duomenų bei trečiųjų šaltinių pateiktos informacijos analizę laikotarpiu nuo 2003-1-01 iki 2011-12-31 ir nustatė, kad Pareiškėjas ir jo sutuoktinė O.L. (toliau – O. L., sutuoktinė) tikrinamojo laikotarpio pradžioje 2012-01-01 galėjo turėti Paaiškinime apie turto įsigijimo ir (ar) pajamų gavimo šaltinius ir jų pagrindimą (FRO698) nurodytas turėtas lėšas ne banke 58000 Eur. Inspekcija, įvertinusi operacijas grynaisiais pinigais, nustatė, kad šeimos išlaidos grynaisiais pinigais 180479,81 Lt viršijo pajamas. Konstatuota, kad gautos kitos pajamos buvo panaudotos UAB „B“ (toliau – UAB „B“, įmonė) sandoriams atlikti.

Inspekcija, vadovaudamasi Civilinio kodekso (2000-07-18 Nr. VIII-1864, Žin., 2000-09-06, Nr. 74–2262, toliau – CK) 3.88 str. 1 dalimi, 3.87 straipsnio 2 dalies, 3.117 straipsnio, 3.89 straipsnio 2 dalies nuostatomis ir atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėjo ir O. L. santuoka įregistruota 1978-09-23, 180479,81 Lt nustatytų kitų pajamų, kurių šaltinis nepagrįstas juridinę galią turinčiais dokumentais, priskyrė abiem sutuoktiniams, t. y. po 90239,91 Lt (26135,28 Eur).

Inspekcija, vadovaudamasi 2004-04-13 Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 70 str. 1 dalimi bei Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių, patvirtintų VMI prie FM viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 „Dėl Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės) 4.1 ir 6.3.3 papunkčių nuostatomis, patikrinimo metu Pareiškėjui nustatė 90239,91 Lt mokesčio bazę ir vadovaudamasi GPMĮ 22 str. 3 dalimi, 6 str. 1 dalimi, priskyrė B klasės pajamoms, apmokestinamoms 15 proc. tarifu.

Inspekcija, įvertinusi 2012 m. nustatytas gautas 90239,91 Lt pajamas ir 2012-2013 m. gautas pajamas natūra, A. L. apskaičiavo papildomai 5122,80 Eur GPM, 2753,80 Eur GPM delspinigių ir skyrė 20 proc. 1025 Eur GPM baudą.

Pareiškėjas nesutinka su inspekcijos sprendimu.

Dėl pajamų natūra.

1. Pareiškėjas nurodo, kad apskaičiuodamas pajamas natūra, mokesčių administratorius pritaiko Lietuvos banko nustatytas paskolų gavimo laikotarpiu buvusias palūkanų normas namų ūkiams, kurios yra rekomendacinio pobūdžio, tačiau nenurodo, koks dokumentas patvirtina tokias palūkanas.

2. Pareiškėjas nurodo, kad Rusijos piliečiai (paskolų davėjai) įsigydavo automobilius iš UAB „B“ ir, norėdami greičiau gauti jiems reikiamus automobilius, palikdavo Pareiškėjui avansus, kadangi įmonei trūkdavo apyvartinių lėšų nupirkti automobilius pagal konkrečius Rusijos piliečių užsakymus. Šiuo atveju iš suteiktų avansų realią naudą gavo ne Pareiškėjas, o Rusijos piliečiai, įsigiję automobilius lengvatinėmis kainomis.

Įvairūs automobilių pirkėjai iš Rusijos Federacijos užsakydavo norimą automobilį pas Rusijos piliečius (paskolų davėjus), o Pareiškėjas nupirkdavo pageidaujama automobilį UAB „B“ vardu ir vėliau jį parduodavo šiems Rusijos piliečiams (paskolų davėjams) pagal jiems išduotus įgaliojimus, kadangi tokiu būdu pirkėjai iš Rusijos Federacijos išvengdavo mokėtinų maito mokesčių Rusijos Federacijoje, nes per vienus metus vienas asmuo į Rusijos Federaciją be maito gali importuoti tik vieną automobilį.

Skunde nurodoma, kad Pareiškėjas su Rusijos piliečiais sudarydavo paskolos sutartis (pasirašydavo paskolų raštelius) savo vardu, o ne UAB „B“, kadangi to pageidavo būtent paskolų davėjai, šios paskolos sutartys buvo sudarytos labai trumpiems laikotarpiais. Verslo praktikoje egzistuoja normali praktika, kad iš anksto apmokėjus už įsigijamas prekes ar palikus avansą, yra mažinama prekių (automobilių) įsigijimo kaina, taikomos įvairios nuolaidos.

Pareiškėjas akcentuoja, kad nemokėjo palūkanų Rusijos piliečiams, nes tai buvo atsiskaitymas iš anksto už jiems ateityje pateikiamus/parduodamus automobilius, tačiau jie buvo įforminti ne kaip UAB „B“ gauti avansiniai mokėjimai, o paskolos, suteiktos Pareiškėjui.

Pareiškėjas, remdamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – LR CK) 1.2, 6.193, 6.870, 6.872 straipsnių bei GPMĮ 2 straipsnio 15 dalies nuostatomis, nurodo, kad pajamoms natūra turėtų būti pripažįstamos tik pagal dėl tam tikrų interesų ar sandorių įtakos mažesne negu rinkos kaina sudarytus sandorius gautos pajamos. Nurodoma, kad A.P. 2012-02-01 suteikė Pareiškėjui 150000 Lt paskolą, palūkanos pagal paskolos sutartį nebuvo mokamos, nes jie pažiştami, bendrauja šeimomis. Skunde Pareiškėjas nurodo, kad tam tikrais atvejais gauta nauda negali būti vertinama kaip pajamų mokesčio objektas, nes ji gauta bendražmogiško bendravimo pagrindu, kai neidentifikuojamas ekonominiiais dėsniais pagrįstas siekis duoti ar gauti naudą, todėl Inspekcija nepagrįstai sutapatina palūkanas, kurias Pareiškėjas būtų sumokėjęs komerciniam bankui, prilygindama paskolą, gautą iš artimo draugo.

Pareiškėjas akcentuoja, kad tiek Rusijos piliečių, tiek A. P. suteiktos paskolos buvo naudojamos ne asmeniškai jo, bet UAB „B“ komercinėje - ūkinėje veikloje.

3. Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcija, apskaičiuodama sutuoktinių pajamas ir išlaidas, preziumuoja, kad tai yra bendros sutuoktinių pajamos ir išlaidos, tačiau neaišku, kodėl pajamos natūra pripažįstamos tik Pareiškėjui, nedalinant jų per pusę.

Dėl pajamų ir išlaidų už 2012-2013 m. vertinimo ir GPM apskaičiavimo pagal MAĮ 70 straipsnį.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos išvada, kad sutuoktiniai O.L. ir A.L. 2012 m. patyrė 3112149,55 išlaidų, o gavo pajamų 2865292,69 Lt. Pareiškėjas tvirtina, kad pagal apskaičiavimus 2012 m., įvertinus 200262,40 Eur likutį, kurio Inspekcija neįtraukė į L. pajamas lentelėje, L. 2012 m. galėjo disponuoti 3097841,43 Eur suma, o jų patirtos išlaidos 2012 m. sudarė 3142799,55 Eur sumą.

Pareiškėjas tvirtina, kad L. 2012 m. nepatyrė 3310 Eur kelionės išlaidų į Graikiją, kadangi 2012 m. į Graikiją nevyko. Pagal Pareiškėjo atliktus apskaičiavimus, kurie remiasi tik Inspekcijos surinktais duomenimis, sutuoktiniai L. galimai 2012 m. patyrė 44958,10 Lt daugiau išlaidų negu gavo pajamų. Šios pajamos ir išlaidos apskaičiuotos pagal L. šeimos realiai patirtas išlaidas, gautas pajamas ir turėtą piniginių lėšų likutį ne banke (apskaičiuotą Inspekcijos).

Pareiškėjas nurodo, kad 2012 m. buvo atsakingas už naudotų automobilių įsigijimus ir pardavimus ir realiai disponavo pinigėmis lėšomis, kurias gaudavo įmonė pardavusi automobilius, o įmonės buhalterė-kasininkė realiai tik tvarkė UAB „B“ buhalterinę apskaitą, todėl buhalterinius apskaitos dokumentus pateikindavo įmonės buhalterei ne dažniau kaip kartą per savaitę. Nurodoma, kad kartu su patikrinimo aktu Inspekcijos pateiktoje 2 lentelėje už 2012 m. yra įrašyta 120 vienetai UAB „B“ avansinių apskaitų, kuriomis grindžiamos A. L. išlaidos ir tik 52 vienetai UAB „B“ kasos išlaidų orderių, kuriais grindžiamos A. L. pajamos, t. y. įmonė, norėdama palengvinti buhalterinės apskaitos našta, nors ir realiai turėdama didelį

grynųjų pinigų likutį kasoje, kasos išlaidų orderius A. L. išrašydavo didelėmis sumomis ir juos įformindavo du kartus rečiau negu avansines apyskaitos dokumentus.

Pareiškėjas savo skunde pateikė pastabas ir argumentus dėl grynųjų pinigų likučio įmonės kasoje pagal 2012 m. kasos knygą. Remiantis skunde patektais duomenimis ir skaičiavimais, Pareiškėjas teigia, kad:

1) Pareiškėjas galėjo 2012-05-18 galėjo disponuoti UAB „B“ kasoje esančiais grynais pinigais 244967,63 Lt suma ir 2012-05-18 panaudoti 4105,87 Lt ir 2012-05-19 panaudoti 18645,12 Lt, iš viso 22 750,99 Lt sumą įmonės prekių įsigijimams, o realus piniginių lėšų likutis įmonės kasoje 2012-05-19 galėjo sudaryti 222 216,64 Lt sumą;

2) UAB „B“ kasoje piniginių lėšų likutis laikotarpiu nuo 2012-10-15 iki 2012-10-29 padidėjo nuo 23383,07 Lt iki 203706,27 Lt sumos ir A. L. galėjo laikotarpiu 2012-10-18 iki 2012-10-29 disponuoti UAB „B“ kasoje esančiais grynais pinigais ir panaudoti 5864232 Lt sumą įmonės prekių įsigijimams, o realus piniginių lėšų likutis įmonės kasoje 2012-10-29 galėjo sudaryti 145063,95 Lt sumą;

3) UAB „B“ kasoje piniginių lėšų likutis laikotarpiu nuo 2012-12-12 iki 2012-12-30 padidėjo nuo 86580,39 Lt iki 110514,40 Lt sumos ir A. L. galėjo laikotarpiu 2012-12-14 iki 2012-12-30 galėjo disponuoti UAB „B“ kasoje esančiais grynais pinigais panaudoti 99086,50 Lt sumą įmonės prekių įsigijimams, o realus piniginių lėšų likutis įmonės kasoje 2012-11-30 galėjo sudaryti 41440,64 Lt sumą.

Pareiškėjas atkreipia dėmesį, kad Inspekcija atliko UAB „B“ operatyvius patikrinimus, tačiau nenustatė, kad įmonėje buvo slepiamos pajamos ar automobiliai buvo parduodami mažesnėmis negu rinkos kainomis, tokiu būdu pas Pareiškėją negalėjo atsirasti įmonės neapskaitytos piniginės lėšos, kuriomis jis galėjo pasinaudoti automobilių įsigijimui.

Pareiškėjas teigia, kad jam negali būti perkeliama mokestinė prievolė vien dėl to, kad įmonė laiku neįformindavo kasos išlaidų orderių, nes jis įmonės buhalterinės apskaitos nevedavo, be to ir nesuprato, kad įmonei vėluojant 2–4 dienomis įforminti grynųjų pinigų išmokėjimą, pas jį, kaip pas fizinį asmenį, galėjo atsirasti neapmokestintų piniginių lėšų likutis.

Pareiškėjas akcentuoja, kad jis kartu su sūnumi D.L. disponavo didelėmis grynųjų pinigų sumomis, kurias Pareiškėjas galėjo panaudoti lengvųjų automobilių įsigijimams, todėl sprendime padarytos išvados, kad Pareiškėjas disponavo kitomis neapskaitytomis pajamomis, yra visai nelogiškos ir nepagrįstos.

Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcijos požiūriu jis papildomai patyrė 180479,81 išlaidas, kurios apskaičiuotos vien tik dėl to, kad UAB „B“ apskaita buvo tvarkoma taip, kad įmonė savo darbuotojui A.L. įformindavo kasos išlaidų orderius keliomis dienomis vėliau ir didelėmis sumomis. Tokiu atveju galima daryti išvadą, kad, Inspekcijos nuomone, UAB „B“ darbuotojas A. L., norėdamas įmonei nupirkti prekes – naudotus automobilius, faktiškai disponuodamas grynaisiais pinigais už įmonės parduotus automobilius, turėjo surasti papildomus finansinius išteklius jų įsigijimui, kai įmonės kasoje buvo pakankamai piniginių lėšų šių prekių įsigijimams.

Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcija visai nevertino UAB „B“ kitų buhalterinės apskaitos dokumentų, tokių kaip kasos knyga, iš kurių aiškiai galima padaryti išvadą, kad įmonėje buvo pakankamas grynųjų pinigų likutis reikalingas prekių įsigijimams.

Pareiškėjas nurodo, kad atsižvelgiant į GPMĮ 26 straipsnio ir 27 straipsnio nuostatas ir mokesčio patikrinimo metu nustatytus rezultatus, A.L. turėjo deklaruoti kitas pajamas, viršijančias per metus gautas pajamas atėmus patirtas išlaidas, jeigu jų negali pagrįsti savo teisėtomis pajamomis. Mokesčio patikrinimo metu konstatuota, kad L. šeimos pajamos viršijo išlaidas 180479,81 Lt, kurios buvo nustatytos, tik pagal UAB „B“ avansinių apyskaitų duomenis, tačiau pagal L. atliktus paskaičiavimus 2012 m. jų šeimos išlaidos 44958,12 Lt viršijo pajamas. Tokiu atveju sutuoktinių 44958,12 Lt kitų pajamų suma turi būti dalinama per pusę ir 22480,06 Lt sumą.

Aukščiau išdėstyti argumentai ir aplinkybės nurodo, kad Inspekcijos apskaičiavimai pagal MAĮ 70 straipsnį nėra tikslūs ir objektyvūs, neįvertintos visos reikšmingos aplinkybės, o remiamasi tik vienu UAB „B“ dokumentu – avansinėmis apyskaitomis.

Pareiškėjas pažymi, kad Inspekcija patikrinimo metu nenustatinėjo aplinkybių, kodėl galėjo atsirasti grynųjų pinigų trūkumas pas Pareiškėją, mokant grynais už įsigyjamas prekes. Pareiškėjui nebuvo suteikta galimybė paaiškinti šias aplinkybes. Mokesčių administratorius nenustatė aplinkybių, kad UAB „B“ būtų padariusi mokestinius pažeidimus, tokiu būdu prievolė įrodinėti teisėtus pajamų šaltinius, buvo perkelta fiziniam asmeniui, kadangi 2012 m. Pareiškėjas disponavo juridiniam asmeniui priklausančiomis didelėmis grynųjų pajamų sumomis, kurias galėjo panaudoti prekių, naudotų automobilių įsigijimui.

Vadovaudamasis MAĮ 155 str. 3 d. 4. p. Pareiškėjas prašo pakeisti Inspekcijos 2018-08-14 sprendimą Nr.(21.131-31 -5)FR682-271.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą bei ginčo šalių pateiktus argumentus, konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, Inspekcijos 2018-08-14 sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5)FR0682-271 keistinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl mokesčių administratoriaus nurodymų Pareiškėjui sumokėti 5122,80 Eur GPM ir su šiuo mokesčiu susijusių sumų pagrįstumo, mokesčių administratoriui pripažinus, kad Pareiškėjas, nemokėdamas palūkanų už gautas paskolas, gavo 21855,24 Lt pajamų natūra, kurios apmokestinamos GPMĮ nustatyta tvarka, taip pat taikant MAĮ 70 straipsnio 1 dalies nuostatas, pripažinus, kad Pareiškėjo ir jo sutuoktinės 2012 m. patirtos išlaidos viršijo gautas pajamas 180479,81 Lt (Pareiškėjui ir sutuoktinei po 90239,91 Lt), nuo kurių apskaičiuotas mokėtinas GPM.

Dėl pajamų natūra.

Byloje nustatyta, jog Pareiškėjas 2013 m. iš Lietuvos Respublikos piliečio A. P. grynaisiais pinigais gavo 150000 Lt paskolą be palūkanų (patikrinimo akto 4.4 punktas) (*paskola suteikta 2012-05-01; grąžinta 2014-01-07*) ir 2012 m. iš 6 fizinių asmenų (Rusijos Federacijos piliečių) grynaisiais pinigais gavo 153947,56 Lt paskolas be palūkanų (patikrinimo akto 4 p.): iš K.J. 24743 Lt (*paskola suteikta 2012-02-23; grąžinta 2012-11-05*), T.S. 26312 Lt (*paskola suteikta 2012-04-21; grąžinta 2012-07-14*), G.A. 25785,76 Lt (*paskola suteikta 2012-04-21; grąžinta 2012-11-04*); N.F. 24960,30 Lt (*paskola suteikta 2012-05-05; grąžinta 2017-07-17*), G.R. 27007 Lt (*paskola suteikta 2012-05-23; grąžinta 2012-12-18*), B.O. 25138,80 Lt (*paskola suteikta 2012-06-04; grąžinta 2012-10-11*). Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjas, nemokėdamas palūkanų už gautas paskolas, gavo 21855,24 Lt (6329,71 Eur) pajamų natūra, kurios apmokestinamos GPMĮ nustatyta tvarka.

Vertinant apmokestinimo GPM pagrįstumą nagrinėjamu atveju, pažymėtina, kad GPMĮ 3 straipsnyje (2008-12-23 įstatymo Nr. XI-111 redakcija) nurodyta, jog pajamų mokestį moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas. Pajamos – tai pozityviosios pajamos, priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos, nutraukus gyvybės draudimo sutartis ar išstojus iš pensijų fondo grąžinamos įmokos (ar jų dalis), atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už perduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita nauda pinigais ir (arba) natūra (GPMĮ 2 str. 14 d.). Pajamų natūra apibrėžimas pateiktas GPMĮ 2 str. 15 dalyje – tai neatlygintinai, mainais arba lengvatine kaina (konkrečiam gyventojui dėl tam tikrų interesų ar sandorių įtakos nustatyta mažesne negu tikroji rinkos kaina) gautas nuosavybėn arba naudoti (neįgyjant nuosavybės teisės) turtas arba gautos paslaugos, taip pat kita gauta nauda (jei naudos davėjas turėjo tikslą naudą duoti konkrečiam asmeniui), kai gauto turto, paslaugų ar kitos naudos ekvivalentas pinigine išraiška pagal šio įstatymo nuostatas būtų priskiriamas pajamoms.

Pareiškėjas, ginčydamas mokesčių administratoriaus poziciją dėl pajamų natūra pirmiausia pabrėžė, kad sudarytų paskolos sutarčių tikslas buvo įforminti gaunamus avansus, o ne suteikti paskolas.

Komisija pažymi, kad pateikdamas šį argumentą, Pareiškėjas nepateikė jokių faktinėmis aplinkybėmis pagrįstų įrodymų, todėl Komisija neturi pagrindo sudarytus sandorius vertinti kitaip, nei paskolos sutartyse.

Pažymėtina, kad kiekvienu atveju, sprendžiant turto, paslaugų ar kitos naudos pripažinimą pajamomis natūra, būtina identifikuoti ar gauta ekonominė nauda atitinka pajamų natūra pripažinimo sąlygas. Šiuo atveju byloje pateiktos paskolų sutartys, patvirtinimai dėl paskolų grąžinimo pagrindžia, kad paskolos suteiktos neatlygintinai. Pareiškėjo nauda pasireiškė tuo, kad jis nepatyrė išlaidų, kurios įprastai yra patiriamos paskolų teisiniuose santykiuose, t. y. mokant palūkanas už suteiktas paskolas. Kadangi nustatyta, kad paskolos suteiktos neatlygintinai, Komisijos nuomone, Inspekcija pagrįstai, vadovaudamasi GPMĮ 2 straipsnio 15 dalies, 9 straipsnio 4 dalies ir 15 straipsnio 1 dalies nuostatomis, padarė išvadą, kad Pareiškėjas, nemokėdamas palūkanų už gautas paskolas, gavo naudos, t. y. pajamų natūra. Mokesčių administratorius, patikrinimo metu pritaikęs Lietuvos banko skelbiamas paskolų gavimo bei pajamų pripažinimo laikotarpiu buvusias rinkos palūkanų normas namų ūkiams, Pareiškėjui už 2012-2013 m. laikotarpį apskaičiavo 21855,24 Lt (6329,71 Eur) nemokėtų palūkanų sumą, kurią priskyrė Pareiškėjo pajamoms, apmokestinamoms pagal GPMĮ 6 str. 1 dalies nuostatas, taikant 15 proc. GPM tarifą, ir apskaičiavo mokėtiną į biudžetą GPM.

Pareiškėjas skunde ir Pareiškėjo atstovas posėdžio Komisijoje metu laikėsi pozicijos, kad iš A.P. 2012-02-01 suteikta Pareiškėjui 150000 Lt paskola be palūkanų turi būti priskirtina neapmokestinamosioms pajamoms dėl egzistavusių bendražmogiško bendradarbiavimo santykių.

Komisija pažymi, kad GPMĮ 17 str. 1 dalyje imperatyviai įtvirtintas neapmokestinamųjų pajamų sąrašas, kuriame nenumatyta, jog pajamos natūra, gautos nemokant palūkanų už suteiktas paskolas, pripažintinos neapmokestinamosioms pajamoms. Gyventojų nauda nepripažįstama pajamomis, gautomis natūra pagal GPMĮ 9 str. 1 dalies nustatytas išimtis, t. y. gauta nauda nevertinama, kaip pajamų mokesčio objektas. Konstatavus pajamų natūra gavimo faktą, atitinkamai gyventojui atsiranda mokesstinė prievolė, vadovaujantis GPMĮ nuostatomis, apskaičiuoti ir mokėti GPM.

Siekiant teisingai pritaikyti pajamas natūra reglamentuojančias GPMĮ nuostatas, kiekviena konkreti situacija turi būti vertinama atsižvelgiant į faktines aplinkybes, tarp šalių susiklosčiusių santykių esmę, jų susitarimų turinį, taip pat turi būti vadovaujantis teisingumo ir protingumo principais.

Mokestinio ginčo byloje nustatytų faktinių aplinkybių, susijusių su Pareiškėjo iš A.P. gauta paskola, visuma, t. y. aplinkybės, kad Pareiškėjas gavo 150000 Lt nemokėdamas už jas palūkanų ir nesuteikdamas jokių finansinių garantijų (laidavimas, įkeitimas) paskolų grąžinimui užtikrinti, kas laikytina įprasta praktika prievoliniuose teisiniuose santykiuose, taip pat tai, kad gautos lėšos buvo panaudotos verslui (Pareiškėjo 2017-06-21 paaiškinimo 10 p.; A. P. 2017-06-05 paaiškinimo 4 p.), o ne, pavyzdžiui, ligos, nelaimės atveju, Komisijos vertinimu, leidžia daryti išvadą, kad Pareiškėjas gavo ekonominę naudą, nes nepatyrė išlaidų, kurios patiriamos disponuojant skolintomis lėšomis.

Pareiškėjas savo skunde nurodo, kad apskaičiuodamas pajamas natūra, mokesčių administratorius pritaiko Lietuvos banko nustatytas paskolų gavimo laikotarpiu buvusias palūkanų normas namų ūkiams, kurios yra rekomendacinio pobūdžio, tačiau nenurodo, koks dokumentas patvirtina tokias palūkanas. Pasisakant šiuo aspektu, būtina išsiaiškinti pajamų natūra dydžio apskaičiavimo metodikos ir įvertinimo momento pagrįstumo klausimus.

GPMĮ 15 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad gyventojai, šio įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuodami apmokestinamąsias pajamas, pajamomis iš bet kokio sandorio arba bet kokios

ūkinės operacijos turi pripažinti sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios ūkinės operacijos tikrąją rinkos kainą <...>.

GPMĮ nenustato tikrosios rinkos kainos apskaičiavimo mechanizmo, o tik nurodo, kad tai yra suma už kurią gali būti apsieista turto arba kuria, sudarius tiesioginį sandorį, gali būti įskaitytas nepriklausomų ir ketinančių pirkti arba parduoti asmenų tarpusavio įsipareigojimas. Vertinant, ar pasirinktoji turto arba paslaugos vertė atitinka tikrąją rinkos kainą, gali būti atsižvelgiama į tokių tuo pat metu panašiomis sąlygomis perkamų-parduodamų daiktų kainas, turto vertintojo teisės aktų nustatyta tvarka atliktus įvertinimus, kompetentingų institucijų skelbiamas normas, pvz., draudimo bendrovių taikoma turto vertė draudimui, bankų skelbiamos atitinkamų paskolų palūkanų normos ir pan.

Gyventojų pajamų, gautų natūra iš Lietuvos ir užsienio vienetų bei nuolatinių ir nenuolatinių Lietuvos gyventojų, įvertinimą, reglamentuoja Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos finansų ministro 2009 m. gegužės 19 d. įsakymu Nr. 1K-162. Šio aprašo 7 punkte nustatytas gyventojų pajamų natūra gavimo momentas, t. y. nustatyta, kad Gyventojų nauda, gauta natūra, kai gyventojas už kreditą arba paskolą moka lengvatines palūkanas arba jų nemoka, įvertinama kaip palūkanų sumos, kuri būtų mokama už tokį kreditą ar paskolą mokant tuo laikotarpiu atitinkama valiuta teikiamų paskolų tikrąją rinkos kainą, ir faktiškai sumokėtos palūkanų sumos skirtumas, apskaičiuojamas lengvatinių palūkanų mokėjimo momentu arba, jei palūkanos nemokamos, paskolos ar jos dalies grąžinimo momentu, arba, jei paskola ar jos dalis mokesčiniu laikotarpiu negrąžinama – paskutinę mokesčio laikotarpio dieną.

Kaip matyti iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos, Inspekcija palūkanų sumą apskaičiavo atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Centrinio Banko skelbiamą piniginių finansinių institucijų paskolų ir indėlių palūkanų normų statistiką „Suteiktos naujos paskolos nefinansinėms korporacijoms ir namų ūkiams ir jų palūkanų normos“. Nustatant palūkanų dydį buvo atsižvelgiama į paskolos trukmę (iki 1 metų ir virš 1 metų) ir paskolos tikslą (kitiems tikslams) bei sutarčių sudarymo metu esančią palūkanų normą.

Pasisakydama dėl palūkanų dydžio vertinimo datos, Komisija primena, kad mokesčių teisės aktai nenustato konkretaus palūkanų apskaičiavimo momento, todėl remiantis MAĮ 3 straipsniu situacija gali būti vertinama mokesčių mokėtojo naudai, pasirenkant, kuris palūkanų dydis yra mažesnis: ar sandorio sudarymo metu, ar pajamų natūra momento susidarymo metu.

GPMĮ apibendrintame komentare, aiškinant minėto aprašo taikymą, nurodyta, kad atsižvelgiant į tai, kad šalys tariasi dėl naudos tada, kai išduodama paskola, taip pat į tai, kad sutarties galiojimo laikotarpiu rinkoje mokamos palūkanos gali svyruoti, natūra gauta nauda laikoma: skirtumas tarp paskolos suteikimo momentu buvusių rinkos palūkanų ir (ne)mokamų palūkanų, o jei rinkoje palūkanos krito – skirtumas tarp pajamų pripažinimo momentu esančių palūkanų ir (ne)mokamų palūkanų.

Nors apibendrintas mokesčio įstatymo paaiškinimas pagal MAĮ 12 str. mokesčių mokėtojui neturi teisės akto galios, tačiau mokesčių administratorius, šviesdamas, konsultuodamas ir kontroliuodamas mokesčių mokėtojus mokesčių mokėjimo klausimais, turi atsižvelgti į atitinkamo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo turinį. Taip užtikrinama ne tik mokesčių administratoriaus vieninga nuosekli pozicija, bet ir teisinio saugumo, aiškumo principas.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija pažymi, kad Inspekcija turėjo atsižvelgti į tą faktą, kad sutarčių galiojimo laikotarpiu (2012-2013 m.) rinkoje palūkanų suma krito, todėl Pareiškėjo gauta nauda (palūkanų suma) turėjo būti apskaičiuota atsižvelgiant į pajamų pripažinimo momentu (šiuo atveju – paskolų grąžinimo momentu) mokesčių mokėtojui palankesnę palūkanų normą (nuoroda https://www.lb.lt/stat_pub/statbrowser.aspx?group=7279). Todėl Inspekcijos išvada, kad apmokestinama palūkanų suma sudaro 21855,24 Lt (6329,71 Eur) yra keistina į išvadą, kad

Pareiškėjo gautų palūkanų suma sudaro 18726,03 Lt (5423,42 Eur), iš jų 2012 m. – 2854,64 Eur, 2013 m. – 2568,78 Eur.

Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcija, apskaičiuodama sutuoktinių pajamas ir išlaidas, preziuruoja, kad tai yra bendros sutuoktinių pajamos ir išlaidos, tačiau neaišku, kodėl pajamos natūra pripažįstamos tik Pareiškėjui, nedalinant jų per pusę.

Atsakydama į šį Pareiškėjo argumentą Komisija pažymi, kad anksčiau nurodytoje GPMĮ 2 straipsnio 15 dalyje pateiktoje pajamų natūra sąvokoje įtvirtinta šių pajamų pripažinimo sąlyga sietina išimtinai su konkreto asmens gauta nauda. Pagal GPMĮ 3 straipsnio nuostatas, pajamų mokestį moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas. Kadangi šiuo atveju, remiantis paskolų sutartimis nustatyta, kad už gautas paskolas, nemokant palūkanų, naudą gavo būtent Pareiškėjas, konstatuotina, kad Inspekcija pagrįstai pajamas natūra pripažino Pareiškėjo pajamomis.

Dėl pajamų ir išlaidų už 2012-2013 m. vertinimo.

Byloje nustatyta, kad mokesčių administratorius, atlikęs Pareiškėjo ir jo sutuoktinės O. L. mokestinį patikrinimą, nustatė, kad šeimos 2012 m. išlaidos viršijo gautas pajamas 180479,81 Lt. Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 70 str. 1 dalies ir Taisyklių nuostatomis, taip pat CK 3.88 str. 1 dalimi, 3.92 straipsniu, 3.87 straipsnio 2 dalimi, padarė išvadą, kad Pareiškėjas ir jo sutuoktinė tikrinamuoju laikotarpiu gavo po 90239,91 Lt (26135,28 Eur) kitų pajamų, kurių GPMĮ nustatyta tvarka nedeklaravo, nuo jų neapskaičiavo ir nesumokėjo į biudžetą GPM.

Pareiškėjas tvirtina, kad pagal apskaičiavimus 2012 m., įvertinus 200262,40 Eur likutį, kurio Inspekcija neįtraukė į L. pajamas lentelėje, L. 2012 m. galėjo disponuoti 3097841,43 Eur suma, o jų patirtos išlaidos 2012 m. sudarė 3142799,55 Eur sumą.

Pagal Pareiškėjo atliktus apskaičiavimus, kurie remiasi tik Inspekcijos surinktais duomenimis, sutuoktiniai L. galimai 2012 m. patyrė 44958,10 Lt daugiau išlaidų negu gavo pajamų. Šios pajamos ir išlaidos apskaičiuotos pagal L. šeimos realiai patirtas išlaidas, gautas pajamas ir turėtą piniginių lėšų likutį ne banke (apskaičiuotą Inspekcijos).

Pareiškėjas nurodo, kad kartu su patikrinimo aktu Inspekcijos pateiktoje 2 lentelėje už 2012 m. yra įrašyta 120 vienetų UAB „B“ avansinių apyskaitų, kuriomis grindžiamos A. L. išlaidos ir tik 52 vienetų UAB „B“ kasos išlaidų orderių, kuriais grindžiamos A. L. pajamos, t. y. įmonė, norėdama palengvinti buhalterinės apskaitos našumą, nors ir realiai turėdama didelį grynųjų pinigų likutį kasoje, kasos išlaidų orderius A. L. išrašydavo didelėmis sumomis ir juos įformindavo du kartus rečiau negu avansines apyskaitos dokumentus.

Pareiškėjas savo skunde pateikė pastabas, argumentus ir skaičiavimus dėl grynųjų pinigų likučio įmonės kasoje pagal 2012 m. kasos knygą, kurie, jo nuomone, rodo, kad Pareiškėjas galėjo disponuoti įmonės kasoje esančiais grynais pinigais ir panaudoti įmonės prekių įsigijimams kitas, nei įmonės dokumentuose nurodytas sumas.

Pareiškėjas atkreipia dėmesį, kad Inspekcija atliko UAB „B“ operatyvius patikrinimus, tačiau nenustatė, kad įmonėje buvo slepiamos pajamos ar automobiliai buvo parduodami mažesne negu rinkos kainomis, tokiu būdu pas Pareiškėją negalėjo atsirasti įmonės neapskaitytos piniginės lėšos, kuriomis jis galėjo pasinaudoti automobilių įsigijimui. Pareiškėjo nuomone, jam negali būti perkeliama mokestinė prievolė vien dėl to, kad įmonė laiku neįformindavo kasos išlaidų orderių, nes jis įmonės buhalterinės apskaitos nevedavo, be to ir nesuprato, kad įmonei vėluojant 2-4 dienomis įforminti grynųjų pinigų išmokėjimą, pas jį, kaip pas fizinį asmenį, galėjo atsirasti neapsmokestintų piniginių lėšų likutis.

Posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjo atstovas paaiškino, kad už automobilių pardavimą gautų lėšų Pareiškėjas iš karto į kasą nepriduodavo, o už tuos pinigus vėl pirkdavo automobilius, todėl iš kasos tie pinigai tam tikru laiku liko neišmokėti. Jo tvirtinimu, įmonė

įformindavo kasos pajamų orderius už automobilių pardavimą, bet kasos išlaidų orderius, pagal kuriuos pinigus išmokėdavo Pareiškėjui, išrašydavo vėliau.

Komisija, išanalizavusi mokesstinės bylos dokumentus, pažymi, kad mokesčių administratorius patikrinimo metu kiek įmanoma visapusiškai ir objektyviai atliko Pareiškėjo ir sutuoktinės gautų pajamų ir patirtų išlaidų tyrimą, analizavo ir vadovavosi būtent UAB „B“ buhalterinės apskaitos pirminių dokumentų ir apskaitos registų (kasos išlaidų orderių, atskaitingo asmens avansinių apyskaitų, kasos knygos, Didžiosios knygos ir kt.) duomenimis. Pagal Inspekcijos pateiktus UAB „B“ buhalterinės apskaitos registrus nustatyta, kad Pareiškėjas, kaip atskaitingas asmuo, 2012 m. grynais pinigais atsiskaitydavo už prekes ir paslaugas, skirtas įmonės veiklai (mokėjimai už transporto paslaugas, krovinų pervežimą, įsigytos prekės ir pan.), šios ūkinės operacijos apskaitytos įmonės apskaitoje 243501 sąskaitoje „Atskaitingi asmenys“. UAB „B“ Pareiškėjui, kaip atskaitingam asmeniui, 2012 m. buvo išmokėta 2381644,85 Lt grynaisiais pinigais bei atlikta 18645,12 Lt sumai užskaita (viso 2400289,97 Lt). Pareiškėjas 2012 m. įmonės veiklai panaudojo 2748855,73 Lt (už prekes ir paslaugas, skirtas įmonės veiklai). Įmonės apskaitos registruose 2012-12-31 apskaityta 348565,80 Lt įmonės skola Pareiškėjui (2017-08-23 Priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. (21.71-32)FR1041-720, 6 psl.). Taip pat nustatyta, kad Pareiškėjui, kaip atskaitingam asmeniui, 2013 m. buvo išmokėta 599483,39 Lt grynais pinigais. Pareiškėjas, kaip atskaitingas asmuo, tiekėjams už įmonės vardu pirktas prekes ir paslaugas sumokėjo 249037,58 Lt grynais pinigais ir 1880,05 Lt atlikta užskaita. Įmonės apskaitos registruose 2013-12-31 įsiskolinimų, kaip atskaitingam asmeniui, neapskaityta. (2017-08-23 Priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. (21.71-32)FR1041-720, 7 psl.) Iš byloje pateiktų kasos išlaidų orderių matyti, kad grynų pinigų gavimas iš „B“ patvirtintas pačio Pareiškėjo parašais nurodant konkrečią pinigų sumą ir gavimo datą. Todėl Komisija neturi teisinio pagrindo aplinkybių vertinti kitaip nei užfiksuota buhalterinės apskaitos dokumentuose.

Pažymėtina, kad Pareiškėjas neteisingai nurodo, kad Inspekcija neįvertino jo turimo 200262,40 Lt piniginių lėšų likučio ne banke patikrinimo pradžia (2012-01-01). Kaip matyti iš patikrinimo akto 6.1 punkto ir 1 priedo, Inspekcija 180479,81 Lt pajamas viršijančių išlaidų sumą nustatė įvertindama 2012 m. pradžia nustatytą 1636,34 Eur piniginių lėšų likutį banke ir 200262,40 Lt likutį ne banke, per 2012 m. gautas 2865292,69 Lt pajamas, 3112149,55 Lt patirtas išlaidas bei įvertindama 2013-01-01 piniginių lėšų likučius 2734,69 Lt banke ir 132787 Lt ne banke.

Pareiškėjo atstovas posėdžio Komisijoje metu nurodė, kad Inspekcija patikrinimo akto 1 priede pateiktame skaičiavime neteisingai apskaičiavo 2012 m. ir 2013 m. pajamų ir išlaidų sumas.

Komisija, išnagrinėjusi patikrinimo akto medžiagą, konstatuoja, kad iš patikrinimo akto 1 priede „A. L. ir O. L. 2012-2013 m. pajamų ir išlaidų lentelė“ pateiktų duomenų matyti, kad šis skaičiavimas skirtas apskaityti mokesčių mokėtojo gautas pajamas ir patirtas išlaidas per banko atsiskaitomąsias sąskaitas ir grynais pinigais. Taip pat šioje lentelėje buvo siekiama parodyti, ar Pareiškėjas ir jo sutuoktinė įnešė grynus pinigus į atsiskaitomąsias sąskaitas, o taip pat ar išgrynino pinigines lėšas iš savo atsiskaitomųjų sąskaitų. Todėl papildomai informacijai pateikti įterpta eilutė „Grynųjų pinigų judėjimas (išėmimai / įnešimai)“. Pvz., 2012 m. šios eilutės pajamų dalyje stulpelyje „Operacijos banko sąskaitose“ nurodyta 4950 Lt suma, kuri buvo įneša į banko sąskaitą grynais pinigais, stulpelyje „Grynais pinigais“ nurodyta 25700 Lt suma, kuri išimta iš banko sąskaitos. Šios eilutės išlaidų dalies stulpelyje „Operacijos banko sąskaitose“ 25700 Lt nurodyta pinigų suma, kuri išimta iš banko sąskaitos, o stulpelyje „Grynais pinigais“ 4950 Lt – pinigų suma, kuri įnešta į banko sąskaitą grynais pinigais. Patikrinimo akto 1 priede nurodytų duomenų analizės pagrindu konstatuotina, kad šioje eilutėje nuodityti duomenys neturi jokios įtakos patikrinimo metu gautiems rezultatams, nes joje

nurodyti duomenys nebuvo sumuojami. Komisijos nuomone, patikrinimo akto 1 priede padaryta techninė klaida, eilutė „Grynųjų pinigų judėjimas (išėmimai/įnešimai)“ yra perteklinė ir turėtų būti nurodyta po eilutę „Iš viso“.

Pareiškėjas skunde tvirtina, kad L. 2012 m. nepatyrė 3310 Eur kelionės išlaidų į Graikiją, kadangi 2012 m. į Graikiją nevyko.

Komisija šiuo klausimu pažymi, kad byloje esanti UAB „R“ 2012-01-05 PVM sąskaita faktūra TEZT serija Nr. 11449708 patvirtina, kad Pareiškėjas 2012 m. įsigijo kelionę į Hurgadą (Egiptas) 2 asmenims už 3310 Lt. Posėdžio Komisijoje metu Inspekcijos atstovė patikslino, kad 2012 m. išlaidoms grynais pinigais priskirta 3310 Lt kelionės į Egiptą išlaidų, todėl Komisija netikslumą nurodant kelionės vietą vertina kaip techninę klaidą, neįtakojančią Inspekcijos apskaičiuotos Pareiškėjo 2012 m. išlaidų sumos.

Dėl MAĮ 70 straipsnio taikymo.

Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcijos požiūriu jis papildomai patyrė 180479,81 Lt išlaidų, kurios apskaičiuotos vien tik dėl to, kad UAB „B“ apskaita buvo tvarkoma taip, kad įmonė savo darbuotojui A. L. įformindavo kasos išlaidų orderius keliomis dienomis vėliau ir didelėmis sumomis. Pareiškėjo nuomone, Inspekcija nevertino UAB „B“ kitų buhalterinės apskaitos dokumentų, tokių kaip kasos knyga, iš kurių aiškiai galima padaryti išvadą, kad įmonėje buvo pakankamas grynųjų pinigų likutis, reikalingas prekių įsigijimams.

Pareiškėjo nuomone, Inspekcijos įvertinimas pagal MAĮ 70 straipsnį nėra tikslus ir objektyvus. Pagal Pareiškėjo atliktus apskaičiavimus, 2012 m. jo šeimos išlaidos 44958,12 Lt viršijo pajamas.

Komisija nurodo, jog, jos vertinimu, mokesčių administratorius nagrinėjamo mokesčio ginčo atveju detalai pagrindė Pareiškėjui pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą (MAĮ 70 straipsnis) apskaičiuotą mokesį ir su juo susijusias sumas, kaip tai numato MAĮ 67 str. 1 dalis. Tuo tarpu Pareiškėjas iš esmės nepateikė jokių minėtus duomenis ir jų pagrindu nustatytas faktines aplinkybes bei padarytas išvadas paneigiančių objektyvių įrodymų. Pažymėtina, jog teismų praktika, aiškindama MAĮ 67 str. 2 dalyje įtvirtintą pareigą – paneigti mokesčių administratoriaus nustatytas aplinkybes, akcentuoja, jog kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtojai apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą, nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo, priimtino mokesčių mokėtojo naudai (*LVAT 2010-11-08 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-1527/2010, 2010-10-25 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-1147/2010, 2011-01-03 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-1632/2010, 2011-12-22 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-912/2011 ir kt.*). Apibendrinus tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog būtent mokėtojai tenka pareiga objektyviais, abejonių nekeliančiais įrodymais ir duomenimis pagrįsti aplinkybes, jog mokesčių administratoriaus pagal MAĮ 70 straipsnio nuostatas nustatyta mokesčio bazė yra netiksli, kas nagrinėjamo ginčo atveju nebuvo padaryta.

Atsižvelgdama į šiame sprendime išdėstytus motyvus, Komisija konstatuoja, kad Inspekcijos sprendime nurodyta Pareiškėjui mokėtina GPM suma tikslinama ir už 2012 m. vietoj apskaičiuoto 15694 Lt (4544,30 Eur) GPM, apskaičiuojama 15553 Lt (4504,46 Eur) GPM, o už 2013 m. vietoj apskaičiuoto 1994 Lt (577,50 Eur) GPM, apskaičiuojama 1599 Lt (463,10 Eur) GPM. Iš viso apskaičiuojama 4967,56 Eur GPM.

Apibendrinant tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad Inspekcijos sprendimo nurodymas Pareiškėjui sumokėti 5122,80 Eur GPM, 2753,80 Eur GPM delspinigių ir 1025 Eur GPM baudą keistinas į nurodymą Pareiškėjui sumokėti 4967,56 Eur GPM, 2680,78 Eur GPM delspinigių ir 994 Eur GPM baudą (4967,56 Eur x 20 proc.).

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-08-14 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5)FR0682-271, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti 5122,80 Eur GPM, 2753,80 Eur GPM delspinigių ir 1025 Eur GPM baudą į nurodymą Pareiškėjui sumokėti 4967,56 Eur GPM, 2680,78 Eur GPM delspinigių ir 994 Eur GPM baudą.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė